

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Barbora Veselá

Název práce: Malé ženy ve filmových adaptacích

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky x

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): MgA. Markéta Jindřichová Ph.D.,
externista

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	C
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	E
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	D
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	A
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	A
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	A
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	nehodnoceno
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	E
Celkové hodnocení bakalářské práce.....	D

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Barbora Veselá (=BV) si ve své teoretické bakalářské práci Malé ženy ve filmových adaptacích vytknula cíl představit světově známý román Louisy May Alcott Malé ženy a několik filmových adaptací, které na základě této literární předlohy vznikly v průběhu více než 100 let od roku 1917 do roku 2019. Poslední adaptací od filmové režisérky Grety Gerwig se pak zabývá nejpodrobněji. V úvodu vysvětluje, proč si téma Malých žen zvolila. Uvádí, jaké jsou paralely mezi její vlastní tvorbou, díly Louisy May Alcott a vztahem mezi fiktivním příběhem a skutečným životem autora.

Z bakalářské práce BV je patrné, že klasický román Malé ženy patří mezi díla, která ji inspirují a která s ní vnitřně i autorsky rezonují. Nicméně v tomto bodě nastává první problematický moment. Jakkoli literární teorie inklinují spíše k tomu, aby osoba skutečného autora nebyla s jeho dílem spojována, zde to představuje jeden z pilířů

vytyčeného pole zkoumání. V úvodu práce chybí také zřetelně formulovaná výzkumná otázka či teze, se kterou bude BV pracovat. V postatě jediným vymezením konkrétního tématu práce je otázka, zda se filmy (zde především nejnovější adaptace z roku 2019) svou knižní předlohou inspirují, vymezují se vůči ní nebo „od každého trochu“ (str. 1). Absolutně zde absentuje jakýkoli nástin metodologie a zdůvodnění výběru literatury, pramenů a internetových zdrojů. Výjimkou je kapitola 2.3.2 Poutníková cesta, v níž autora vede paralelu s první částí románu a alegorickým náboženským románem Poutníková cesta anglického spisovatele Johna Bunyana. S prameny a literaturou pracuje BV správně, ale má jich velmi málo, a kromě 4 publikací využívá pouze internetové zdroje, kdy řadu z nich lze jen těžko považovat za prameny nebo zdroje.

Další problematickou pasáží je celá druhá kapitola, kde BV v podstatě převypráví děj románu, představí jednotlivé postavy a seznámí s čtenáře s životem Louisy May Alcott i tím, jak se její osudy promítly do knihy. Jakkoli má autorka knihu velmi podrobně nastudovanou a v ději se do detailu orientuje, působí tyto pasáže poněkud naivně. S podobnými neduhy se potýká také přehled filmových adaptací ve třetí kapitole. Autorka popisuje především vybrané dějové linie, občas srovná dobový kontext a vliv doby na výslednou podobu. Jen zřídka se vyjadřuje k adaptačním strategiím a k tomu, jak byly využity kinematografické prostředky k převodu příběhu z jednoho sémiologického systému do druhého a co se v rámci adaptačního procesu odehrálo. Popisuje převážně jen to, co z knižní předlohy bylo či nebylo v jednotlivých adaptacích přeneseno a srovnává je.

Procesu adaptace se začíná BV věnovat o něco více v rozboru snímku Malé ženy z roku 2018 od režisérky Claire Niederpruem, která se rozhodla vyprávět děj nelineárně a přesunout ho do současnosti. Zde už se BV okrajově dotýká některých adaptačních strategií, které jsou spojeny s transformací narativu (například na základě změny časového rámce, přesunu do jiného prostředí či kontextu, změny žánru apod.) Žádná z těchto zmínek se ale neopírá o zdroje zabývající se adaptačními strategiemi a modely. Například, když autorka poukazuje na posun v čase v adaptaci z roku 2018, pouze cituje rozhovor s Claire Niederpruem z internetového magazínu. (str. 27). V případě analýzy filmové adaptace Malé ženy z roku 2019 (4. kapitola) se adaptační strategiím a posunu audiovizuálního díla věnuje podrobněji a snaží se nacházet kinematografické prostředky, kterými se režisérka Greta Gerwig rozhodla přenést text do obrazů. Celkový rozbor je rozčleněn na jednotlivé aspekty, které vstupují do procesu adaptace, jako je například struktura děje, práce s časem, střihová skladba, vizuální zpracování, postavy a vztahy, kontext doby apod. Zde už lze určitou míru komparace naleznout, i když stále bez teoretického kontextu.

Z textu je patrné silné zaujetí pro samotný román, jeho filmové adaptace i zájem o zkoumání možností, jakými je možné hledat jejich rozdílnosti. Přesto se práce BV pohybuje spíše na spodní hranici teoretické bakalářské práce. Nicméně text obsahuje veškeré formální náležitosti, splňuje citační normu, po gramatické stránce je kvalitní a autorka v závěru zodpověděla otázky vytyčené v úvodu práce.

Otázky k obhajobě:

- 1) V čem autorka vidí přínos své práce?
- 2) Blíže definovat zvolenou metodologii, která není v práci osvětlena.
- 3) Uvést příklady konkrétní adaptačních strategií, které jsou použity v adaptaci Malé ženy 2019 (Greta Gerwig).

Teoretickou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě s výhradami a navrhuji hodnocení „D“.

Datum: 8. 9. 2021

Podpis:

lu. Jindřichová